

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Ének az alagutról*

Forrás: *Szózat*

Bp.
(Hely)

1922. 1/18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Osztályozás

Tárgy

385.825

Hely

Idő

"1922"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1922

— **Ének az alagutról.** (Levél a Szerkesztőhöz.)
Igen tisztelt Szerkesztő Ur! A székesfővárosnak nem utolsó nevezetessége az, hogy alagutja is van. Különböző esetekben bőven foglalkozott már a közvélemény ennek az építészeti remeknek erényeivel és büneivel egyaránt, most az egyszer azonban arról a viszonyról szeretnék egyetmást elmondani, amelyben ez a derék, öreg lyuk és a köztisztasági alkalmazottak (röviden és magyarul: utcaseprők) állanak egymással. Lássuk a tényállást. Minden reggel félnyolckor megjelennek ezek az egyenruhás férfiak, felállanak szép sorban az uttest közepén és vezetőjük harsány csatakiáltására ütemesen kezdik el söpörni — irdatlan nagy seprőkkel — a port: kétoldalra, a gyalogjárók felé. Tart pedig ez a munka körülbelül kilenc óráig. Hogy a közben eltűnő automobilmek benzín-származékai és a fölvert por, összevegyülve a mindig érezhető, bár sokak előtt magmagyarázhatatlan eredetű, dohos olajbüzzel — amely az alagut levegőjét olyan egyénivé teszi — milyen léghőrt teremtenek, ennek kitalálását a szíves olvasó képzelőerejére bízom. De ez eddig még rendben van. A baj ott kezdődik, hogy ugyanebben az időben járnak át az alaguton közismerten jól táplált iskolásgyermekeink, valamint pufókarcu, pirosposzsgás, az egészségtől duzzadó köztisztviselőink is — ki hivatal-

ba, ki iskolába siet; ezek rendkívül mértékben zavarnak a seprés nyugodt egymásutánját... Sokat gondolkodtam már afelett: mi volna jobb? elzárni-e az alagut a seprés idejére, avagy gázmaszk-kölcsönző intézeteket felállítani e nemes barlang szájadékában, esetleg vacuum claener-t beszerezni és azzal portalanítani. De bizisten, nem találtam olyan megoldást, amely az összes érdekelteket kielégitené.

Hanem most mégis elfogott valamely homályos sejtés: nem gondolja, igen tisztelt Szerkesztő ur, hogy az egész sepréskérdés egy csapásra megoldható lenne, ha a nemes magisztrátus egyszer — csak egyetlen egyszer — végigsétáltatná az alaguton, a mondott időben, nem bánom no: a tisztí főorvost, vagy a köztisztasági üzem igazgatóját? Tisztelettel javasolom, méltóztassék e tanácsomat megfontolás tárgyává tenni: azt hiszem, hogy ebben az esetben sem a járókelők, sem az utcaseprési ipar tiszteletreméltó képviselői nem panaszkodnának többé egymásra. Az összes alagutjárók és a köztisztasági alkalmazottak elégedetlen csoportja nevében maradok az igen tisztelt Szerkesztő urnak őszinte híve: *Egy jótüdejű budai lakós.*